

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2026. június 30. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt2 ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Győri Törvényszék 2026. március 26. napján kihirdetett B.181/2024/68. számú ítéletét megváltoztatja,

Terhelt2 II. r. vádlottat 2 (kettő) év időtartamra a járművezetéstől eltiltja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 24.448 (huszonnégyezer-négyszáznegyvennyolc) Ft bűnügyi költség megfizetésére az állam javára.

Indokolás

[1] A Győri Törvényszék 2026. március 26. napján kihirdetett B.181/2024/68. számú ítéletében a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Bpk.339/2022/3. számú büntetővégzésének próbára bocsátást kimondó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette, egyúttal Terhelt2 II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulata és (3) bekezdés). Ezért – és a terhére a Mosonmagyaróvári Járásbíróság fenti számú büntetővégzésében megállapított egyedi azonosító jellel visszaélés büntette (Btk. 347.§ (1) bekezdés a) pont) miatt halmazati büntetésül – 2 év 10 hónap szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg. Rendelkezett arról, hogy a II. r. vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A II. r. vádlottal szemben 69.500 forint, valamint 15 euro tekintetében vagyonekobjást rendelt el. Rendelkezett továbbá az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, valamint a bűnügyi költség viseléséről.

[2] A törvényszék ítéletével szemben az ügyész jelentett be fellebbezést a II. r. vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés súlyosításáért, míg a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett.

[3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.120/2026/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta és kiegészítette, míg a védő fellebbezését alaptalannak tartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körű. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, azzal a pontosítással, hogy a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Bpk.339/2022. számú büntetővégzésével 1 év 10 hónap időtartamra bocsátotta próbára a terheltet.

[4] Kifejtette, hogy a törvényszék bizonyítékértékelő kötelezettségének logikai hiba nélkül tett eleget. A védelem által bejelentett, elsődlegesen felmentésre irányuló fellebbezés a

bizonyítékok újraértékelését célozza, mely a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethet. A tényállásból a törvényszék helyes következtetést vont a II. r. vádlott büntetőjogi felelősségére, a terhére rótt bűncselekmény jogi minősítése és a kapcsolódó jogi indokolás is helytálló. Egyetértett azzal is, hogy az elbíráláskori Btk. tartalmaz a II. r. vádlottra nézve kedvezőbb rendelkezéseket, ugyanakkor pontosítandó az ítélet [62] bekezdése akként, hogy az elkövetéskori Btk. 36. §-ára és halmazati szabályaira figyelemmel a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele 5 évtől 25 évig terjed, melynek középmértéke 15 év.

[5] A bünteteskiszabási körülmények vonatkozásában rámutatott, hogy a társtettesi elkövetés helyett a társas elkövetési magatartás értékelendő súlyosító körülményként, és további súlyosító körülményként értékelendő a hosszabb időn keresztül megvalósított elkövetés. Nem tekinthető ugyanakkor enyhítő körülménynek a II. r. vádlott tárgyaláson tanúsított megbánó magatartása, mert ilyen a jegyzőkönyvekből nem derül ki, másrészt a védelem részéről bejelentett fellebbezés elsődlegesen felmentésre, azaz bűnösség hiányának megállapítására irányul, amely ugyancsak megkérdőjelezi a megbánó magatartás fennálltát. Nem tekintendő enyhítő körülménynek az a tény sem, hogy a II. r. vádlott rendezettnek tekinthető körülmények között él, ez ugyanis minden magyar állampolgártól elvárható. Ugyancsak nem értékelhető nagy nyomatékka az a tény, hogy a lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalma bűncselekmény súlyosabb minősítését megalapozó jelentős mennyiség alsó határa közelében maradt, tekintettel arra, hogy kábítószer-kereskedelem esetén a jelentős mennyiségnek nincs felső határa, másrészt a három alkalommal történt lefoglalás során lefoglalt kábítószeres hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 188,87%-a.

[6] A belső arányosság szempontjából rendkívül fontos adat, hogy a Győri Törvényszék a 2025. január 23. napján kihirdetett B.22/2025/2. számú ítéletével – mely a Győri Ítéltábla 2025. április 29. napján kihirdetett Bf.I.27/2025/6. számú ítéletével emelkedett jogerőre – Terhelt1 terheltet jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 7 év fegyházbüntetésre ítélte. Az ítéltábla másodfokú határozatának [20] bekezdésében kifejtette, hogy a törvényszék által a terhelttel szemben kiszabott, az irányadó középmértéket meg sem közelítő, a törvényi minimum közelében megállapított szabadságvesztés büntetés kifejezetten méltányos, eltúlzottnak nem tekinthető. Ennélfogva álláspontja szerint a súlyosító körülmények nagyobb számára és nyomatékára, a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési középmértékére tekintettel megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzottan enyhe, annak súlyosítása indokolt.

[7] A tényállásban rögzítésre került, hogy II. r. vádlott az élettársa kábítószer-kereskedői tevékenységében akként vett részt, hogy őt a kábítószeres beszerzései során saját gépjárművével Település1-re és onnan vissza Település2-re több esetben szállította, tehát a nagy tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetéséhez járművet használt. Erre figyelemmel II. r. vádlott járművezetéstől való eltiltása indokolt a Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[8] Mindezekre tekintettel indítványozta, hogy az ítéltábla, a fellebbezéseket a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen bírálja el, és a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy Terhelt2 II. r. vádlott terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztést súlyosítsa, a II. r. vádlottat a Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontja alapján, meghatározott időtartamra tiltsa el a járművezetéstől, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben.

[9] A védő a fellebbezésének indokolásában elsődlegesen arra tett indítványt, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a II. r. vádlottat a társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette miatt emelt vád alól bűncselekmény hiányában mentse fel. Másodlagosan, amennyiben a másodfokú bíróság a bűnösség megállapítását fenntartaná,

indítványozta az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 10 hónap börtönbüntetés jelentős mértékű enyhítését, és annak végrehajtásában próbaidőre történő felfüggesztését.

[10] Kifejtette, hogy álláspontja szerint a törvényszék a tényállást iratellenesen és okszerűtlen logikai következtetések útján állapította meg, ezáltal a határozata megalapozatlan. A bizonyítékok helyes és iratszerű értékelése alapján megállapítható, hogy védenccé nem volt tisztában Terhelt1 I. r. vádlott kábítószer-kereskedelmi tevékenységének tényleges mibenlétével, abban nem működött közre, és semmilyen anyagi haszna nem származott belőle.

[11] Az elsőfokú bíróság tévesen minősítette a II. r. vádlott cselekvőségét társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, mivel a társtettség megállapításának elengedhetetlen feltétele a szándékegység és a közös, egymás tevékenységéről tudó elkövetés, amely jelen ügyben hiányzik.

[12] Hozzáfűzte, hogy az elsőfokú bíróság az elmarasztaló ítéletét elsődlegesen védenccé nyomozati szakban tett, majd a bírósági eljárás során visszavont vallomására alapozta. Terhelt2 azonban a tárgyaláson okszerű és életszerű magyarázatot adott arra, hogy a 2023. január 18-i és 19-i kihallgatásai során miért tett magára nézve terhelő, a valóságnak nem megfelelő nyilatkozatokat. Védenccé sokkos állapotban volt, és rettegett attól a nyomozó hatóság által kilátásba helyezett lehetőségtől, hogy letartóztatásba kerül. Számára a munkahelyének megtartása jelentette az egyetlen biztos pontot, és a pszichés nyomás hatására olyan vallomást tett, amelyről abban a felfokozott állapotban úgy gondolta, hogy a szabadlábon védekezését biztosíthatja. Ezt a kényszerhelyzetben tett, majd visszavont vallomást a bíróság nem értékelhette volna perdöntő bizonyítékként a többi, ezt objektíven cáfoló bizonyítékkal szemben.

[13] Érvelése szerint a tényállás megalapozatlanságát támasztja alá Terhelt1 bíróság előtt tett tanúvallomása is, amelyben egyértelműen és határozottan kijelentette, hogy kábítószer-kereskedelmi tevékenységét Terhelt2 elől szándékosan titkolta. Vallomása szerint a lakásba érkező személyeket a legális, gépekkel és szerszámokkal kapcsolatos adásvételi tevékenységével magyarázta élettársának, így védenccé számára a látogatók jelenléte nem volt gyanús. Terhelt1 megerősítette, hogy amikor Terhelt2 a kérésére alkalmanként egy cigarettásdobozt átadott az érkezőknek, védenccé nem tudhatta, hogy a fólia mögé kábítószer van rejtve, hiszen a dobozban ténylegesen cigaretta is volt. Továbbá Terhelt1 azt is egyértelműsítette, hogy a Település1-re történő utazások során Terhelt2 úgy tudta, hogy vásárolni mennek, és a kábítószer tényleges beszerzésekor a II. r. vádlott sosem volt jelen, hanem az utcai árusoknál nézelődött. A 2023. január 18-i elfogásukkor a jelentős mennyiségű kábítószer kizárólag Terhelt1 ruházatában találták meg, amelynek létezéséről a II. r. vádlottnak semmilyen tudomása nem volt.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletét iratellenesen alapozta tanú2 nyomozati szakban tett vallomására is, anélkül, hogy a tanút a tárgyaláson személyesen meghallgatta volna. Terhelt1 vallomásából egyértelműen kiderült, hogy tanú2 pusztá bosszúból tett rájuk terhelő vallomást, mivel Terhelt1 megszakította vele a kapcsolatot, megtagadta a további kábítószer-ellátását, és a büntetés-végrehajtási intézetben lévő tanú2 kapcsolattartási kérelmét is visszautasította. Ezt a bosszúmotívumot az elsőfokú bíróság teljesen figyelmen kívül hagyta. Továbbá logikai képtelenség tanú2 azon állítása, hogy a letartóztatását megelőző egy évben napi szinten vásárolt kábítószer a vádlottaktól, hiszen Terhelt1 vallomása alapján ezen időszak jelentős részében a tanú jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte. Ezen ellentmondások miatt tanú2 vallomása teljességgel hiteltelen, és kirekesztendő a bizonyítékok köréből.

[15] Emellett az ítélet szintén tévesen és iratellenesen értékeli az tanú8 és Terhelt1 közötti SMS-üzeneteket. tanú8 a bíróság előtt eskü alatt tett tanúvallomásában egyértelműen és logikusan tisztázta, hogy az ominózus napon nem kábítószer, hanem édesanyja számára

diétás étrendkiegészítőket, lisztet és müzlit vásárolt Terhelt1től. Ezt az utazótáskányi legális terméket vette át a II. r. vádlottól a ház előtt, és ezért adta át a készpénzt. tanú8 azt is megerősítette, hogy Terhelt2val a találkozó során hangos féltékenységi konfliktus alakult ki. Az elsőfokú bíróság indokolás nélkül, tévesen vetette el tanú8 bíróságon tett mentő vallomását, és kizárólag a nyomozati szakasz feltételezéseiből indult ki.

[16] Mindezekre figyelemmel a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján Terhelt2nél sem a kábítószer-kereskedelemre irányuló egyenes, sem az eshetőleges szándék nem állapítható meg. Semmilyen anyagi haszna nem származott Terhelt1 illegális tevékenységéből, a lakás és a gépjárművek fenntartását kizárólag saját, legális jövedelméből fedezte. Tevékenysége kimerült abban, hogy egy roppant féltékeny, domináns élettárs kérésére ritka alkalmakkor gyanútlanul átadott egy zárt cigarettásdobozt, illetve fuvarozta őt, anélkül, hogy az utazások valós bűnös céljával tisztában lett volna. Ennélfogva a II. r. vádlott büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg, cselekménye nem meríti ki a kábítószer-kereskedelem törvényi tényállását.

[17] Másodlagos kérelme körében előadta, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 év 10 hónap börtönbüntetés eltúlzott, és nem áll arányban védence tényleges, a törvényszék által is kifejezetten marginálisnak és minimálisnak értékelt szerepével. Terhelt2 a társadalom hasznos tagja, hosszú évek óta folyamatosan, megszakítás nélkül bejelentett munkaviszonnyal rendelkezik. Jelenleg Ország1-ban dolgozik ellenőrként egy szállodában, stabil, átlagon felüli jövedelemmel bír, hiteltörlesztéseit pontosan fizeti. Terhelt1nal az élettársi kapcsolatát véglegesen megszakította, a korábbi kriminális környezetből teljesen és végérvényesen kiszakadt. Komoly egészségügyi problémákkal küzd, tüdőasztmája és szívritmuszavara folyamatos orvosi kontrollt, gyógyszeres kezelést és nyugodt életkörülményeket igényel. Kábítószer-terjesztői múlttal egyáltalán nem rendelkezik, a korábbi próbára bocsátása egy teljesen eltérő jellegű cselekményből, egyedi azonosító jellel visszaélésből fakadt.

[18] Ennélfogva védence esetében a speciális prevenció céljai, a társadalomba való sikeres visszailleszkedése és a jogkövető magatartás fenntartása a szabadságvesztés végrehajtása nélkül is maradéktalanul elérhetők. Egy végrehajtandó szabadságvesztés Terhelt2 esetében a biztos egzisztenciájának, a nehezen felépített ausztriai munkahelyének elvesztéséhez, és megromlott egészségügyi állapotának súlyos, visszafordíthatatlan romlásához vezetne. Ezért a büntetés kiszabásakor a büntetési célok szem előtt tartásával a büntetés mértékének további csökkentése, és a végrehajtás próbaidőre történő felfüggesztése indokolt és törvényes.

[19] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakat fenntartotta és az ott rögzített álláspontjával egyezően indítványozta a II. r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítását azzal, hogy álláspontja szerint a védő fellebbezése a bíróság mérlegelését támadja, a tényállás megváltoztatásának és a II. r. vádlott felemntésének azonos bizonyítékok mellett pedig nincs helye.

[20] A II. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal egyező érvek mentén indítványozta elsődlegesen a II. r. vádlott felmentését, másodlagosan a vele szemben kiszabott szabadságvesztés enyhítését, és a végrehajtásának próbaidőre felfüggesztését.

[21] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában az ártatlanságát hangsúlyozta és a felmentését kérte.

[22] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül, vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[23] Ennek során megállapította, hogy az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, és olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést sem vétett, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné.

[24] A törvényszék a vádbeli cselekmények kapcsán törvényes, alapos, mindenre kiterjedő bizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta a vádlottat, tanúbizonyítást folytatott le, melynek során kihallgatta az eljárásban korábban terheltként szereplő Terhelt1t, továbbá tanú8 tanút, míg a további tanúk vallomásait felolvasással tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú bíróság ezen túlmenően ismertette az igazságügyi vegyészszakértői véleményt, az igazságügyi toxikológiai véleményt, továbbá az egyéb okirati bizonyítékokat, így különösen az sms üzenetek tartalmát is, ekként valamennyi bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett, a vádlott és a védelem a bizonyítás anyagát megismerhették, azzal kapcsolatos álláspontjukat kifejezhették, védekezésüket előterjeszthették. Emellett a törvényszék a tisztességes eljárás feltételeit is biztosította, a vádlott és védője szabadon élhettek kérdésési, észrevételezési, indítványtételi jogukkal, az elsőfokú bíróság betartotta továbbá a tárgyalás folytonosságára vonatkozó szabályokat is.

[25] A törvényszék ítéletében a rendelkezésre álló bizonyítékokat iratszerűen mutatta be, egyenként és összességében is megvizsgálta, részletesen elemezte és azonos szempontok szerint értékelte azokat. Az így tett ténymegállapításai a másodfokú bíróság megítélése szerint összhangban állnak a bemutatott bizonyítékokkal, továbbá logikailag helytálló és alapos indokát adta annak, hogy a tényállást miért a II. r. vádlott nyomozás során tett, lényegében feltáró jellegű beismerő vallomására alapította. Ennek során nem hagyható figyelmen kívül, hogy a nyomozó hatóság a 2023. január 18. napján tartott igazoltatást megelőzően korábban már két alkalommal is tartott házkutatást és foglalt le különböző kábítószereket a II. r. vádlott és az akkori élettársa, Terhelt1 közös lakóhelyéről. Mindezt egybevetve a további bizonyítékokkal, így tanú2 tanú vallomásával, az sms üzenetek tartamával, valamint azzal a ténnyel, hogy az igazságügyi toxikológiai vélemény szerint a II. r. vádlott maga is fogyasztott kábítószer, az ítéltábla is egyetértett azzal az elsőbírói következtetéssel, hogy a II. r. vádlott utóbb előterjesztett védekezése, miszerint nem tudott Terhelt1 tevékenységéről, nem foghat helyt. Ez az következtetés nem iratellenes, nem logikátlan, hanem törvényes mérlegelő tevékenység eredménye, amely azonos bizonyítéki kör mellett a büntetőeljárási törvény rendelkezései alapján nem értékelhető felül.

[26] Ekként a törvényesen lefolytatott bizonyítást követően megállapított tényállás kellően felderített és megalapozott, tartalmazza mindazon körülményeket, adatokat, amelyek az ügy helyes ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek, azaz a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes. A tényállást csak az előéleti adatok tekintetében, valamint a II. r. vádlott terhére eső össz-kábítószer hatóanyag-tartalom vonatkozásában kellett helyesbíteni, illetve kiegészíteni, melyet az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ítéltábla akként tett meg, hogy

- az [5] bekezdést azzal helyesbíti, hogy a Mosonmagyaróvári Járásbíróság Bpk.339/2022/3. számú büntetővégzésével Terhelt2 terheltet 1 év 10 hónap időtartamra bocsátotta próbára.

- a [24] bekezdést azzal egészíti ki, hogy a három alkalommal lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 188,961 %-a.

[27] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól, ekként az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet. A védő felmentésre irányuló fellebbezése a bizonyítékok eltérő értékelését célozta, amely azonban azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán, a Be. 593. § (2) bekezdésére figyelemmel - nem vezethetett eredményre.

[28] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére, a vádlott terhére megállapított bűncselekmény minősítése is mindenben megfelel az anyagi jog szabályainak, példaértékű az ahhoz fűzött jogi indokolás is. Egyetértett az ítéltábla a Btk. 2. §-ára figyelemmel az elbíráláskor hatályos büntető törvény alkalmazásával is, az indokolást azonban a fellebbviteli főügyészség átiratára is figyelemmel a [62] bekezdésben annyiban helyesbíti, hogy az elkövetéskori Btk. 36. §-ára és halmazati szabályaira figyelemmel a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekmények büntetési tétele 5 évtől 25 évig terjed, melynek középértéke 15 év.

[29] A törvényszék szinte teljeskörűen feltárta a büntetékiszabási körülményeket, azt annyiban kellett csupán helyesbíteni, hogy nem a társtettesi elkövetés, hanem a társas elkövetési magatartás a súlyosító körülmény, és további súlyosító körülményt jelent a hosszabb időn át, mintegy egy évig tartó elkövetés. Enyhítő körülménynek az tekinthető, hogy a büntetőeljárás megindulását követően életvezetése rendeződött, felhagyott a deviáns életmódjával, nem tekinthető ugyanakkor enyhítő körülménynek a II. r. vádlott megbánó magatartása, miután a tárgyaláson lényegében tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

[30] A büntetés kiszabása kapcsán rögzíteni szükséges, hogy a bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie az enyhítő és súlyosító körülményekre, a fokozatosság, a belső arányosság, a kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára, mind a cselekmény, mind pedig az elkövető tekintetében, emellett a büntetésnek igazodnia kell a cselekmény konkrét tárgyi súlyához, vagyis tetterányosnak kell lennie.

[31] A törvény a II. r. vádlott terhére rótt bűncselekményt 5 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel rendeli büntetni.

[32] Az ítéltábla megítélése szerint nem kifogásolható, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során elsősorban az alanyi oldalt helyezte előtérbe. Tény, hogy a II. r. vádlott próbára bocsátás hatálya alatt követte el a jelen eljárásban elbírált bűncselekményt, ugyanakkor annak elkövetésében korábbi tettetársához, akkori élettársához képest marginális szerepe volt. Miután a jelentős mennyiségre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetnének a hatóanyagtartalom szempontjából felső határa nincsen, rögzíthető, hogy a cselekményével összefüggésbe hozható kábítószer mennyisége nem kirívó, a minősítést megalapozó jelentős mennyiség alsó hatásának alig kétszerese. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a bűncselekmény elkövetése óta eltelt viszonylag hosszabb idő alatt a II. r. vádlott életvezetése rendeződött, korábbi életformájával felhagyott, melynek értékelését követően az ítéltábla maga is úgy ítélte meg, hogy a büntetés kiszabása során helytállóan került sor az un. enyhítő szakasz, a Btk. 82. § (1) és (2) bekezdés b) pontjának alkalmazására. A szabadságvesztés tartamának megállapításakor valamennyi, a II. r. vádlott javára írható enyhítő körülmény kellően értékelést nyert, ettől enyhébb büntetés, illetve annak próbaidőre történő felfüggesztése már a büntetés céljának elérését veszélyeztetné. Ez a joghátrány - a korábbi terhelt-társ vezető szerepére és többszörösen büntetett előéletére, valamint a vele szemben

kiszabott büntetésre figyelemmel - megfelel a belső arányosság követelményének is, ezért az ítéltábla a II. r. vádlott büntetésének súlyosítását sem tartotta indokoltnak.

[33] Egyetértett ugyanakkor az ítéltábla a járművezetéstől eltiltás alkalmazására irányuló fűgyészi indítvánnyal. A Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a járművezetéstől azt lehet eltiltani, aki a bűncselekmények elkövetéséhez járművet használ. Tény, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény a minősítés szempontjából egy bűncselekményként értékelendő, azonban az törvényi egység, több részselekményből tevődik össze. Az irányadó tényállás szerint pedig a II. r. vádlott több esetben szállította terhelt-társát a kábítószeres beszerzései során a saját gépjárművével, ekként helye van a II. r. vádlottal szemben a járművezetéstől eltiltás alkalmazásának. Minderre figyelemmel az ítéltábla a II. r. vádlottat a Btk. 55. § (1) bekezdés b) pontja alapján, tekintettel a (3) bekezdésre, valamint az 56. § (1) és (3) bekezdésére is, 2 év időtartamra a közúti járművezetéstől eltiltotta.

[34] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is, és megállapította, hogy azok törvényesek.

[35] Mindezek alapján az ítéltábla a Győri Törvényszék 2026. március 26. napján kihirdetett B.181/2024/68. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján részben megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[36] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése alapján rendelkezett, és annak megfizetésére a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel a II. r. vádlottat kötelezte.

Győr, 2026. június 30.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
s.k.

a tanács elnöke

Dr. Élő András s.k. Szalainé dr. Joánovits Krisztina

előadó bíró

bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2026. március 26. napján kihirdetett B.181/2024/68. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. június 30.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.

a tanács elnöke